

ชื่อเรื่อง	ดนตรีกับการบำบัดรักษาจิตใจและอารมณ์ จากพระธรรม 1 ซามูเอล 16:23
ผู้จัดทำ	นางสาว สุภัทรา แก้วควายงาม
หลักสูตร	ศาสตราจารย์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ เคลาส์ โยอัคคิม บัซไฮเฟอร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	อาจารย์ แอนเน็ต จอร์จ
วันที่อนุมัติผลงาน	วันที่ 2 มิถุนายน 2552
จำนวนหน้า	91 หน้า
คำสำคัญ	ดนตรี

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีชื่อเรื่องว่า “ดนตรีกับการบำบัดรักษาจิตใจและอารมณ์” จากพระธรรม 1 ซามูเอล 16:23 ผู้เขียนได้แบ่งการเขียนออกเป็น 4 บท ด้วยกันคือ

บทที่ 1 บทนำ เกี่ยวกับความเป็นมาและความสำคัญ แรงจูงใจในการศึกษา ที่มาของปัญหา วิธีการศึกษา ทฤษฎีหรือแนวคิดที่สนับสนุน รวมทั้งผลที่คาดว่าจะได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ผู้เขียนเห็นว่า เมื่อศึกษา “ดนตรีกับการบำบัดรักษา” แล้วจะสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้กับพันธกิจด้านดนตรีคริสตจักรให้เกิดประโยชน์ในการบำบัดจิตใจและอารมณ์ของสมาชิกคริสตจักรหรือผู้ที่สนใจต่อไป

บทที่ 2 “ดนตรีกับการบำบัดจิตใจและอารมณ์ตั้งแต่ประวัติศาสตร์ถึงปัจจุบัน” เป็นการศึกษาพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับดนตรี โดยศึกษาความหมายและคำจำกัดความของคำว่า “ดนตรี” การกำเนิดดนตรี องค์ประกอบของดนตรี แนวดนตรีในยุคปัจจุบัน ศึกษาถึงความเกี่ยวข้องของดนตรีกับศาสตร์อื่น ศึกษาถึงประวัติศาสตร์ทางดนตรีของชนชาติใหญ่ๆ 4 ชาติ คือ อียิปต์ กรีก ฮีบรู และจีน พบว่า ดนตรีนั้นมีความเกี่ยวพันกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่มนุษย์ถือกำเนิดบนโลกนี้ มนุษย์รู้จักใช้ดนตรีเพื่อบำบัดจิตใจและอารมณ์ของตนและผู้อื่น รวมถึงได้พัฒนาการใช้

ความถี่ของเสียงดนตรีเพื่อการรักษาโรคทางกาย อันเนื่องมาจากความผิดปกติของร่างกายได้บางชนิด

ในการนำดนตรีมาใช้ในการบำบัดนั้นต้องมีกระบวนการใช้ที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล ต่อการเจ็บป่วยแต่ละประเภท ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ตามจุดประสงค์ในการใช้ดนตรีบำบัดให้มากที่สุด ซึ่งการใช้ดนตรีเพื่อการบำบัดนั้นได้ปรากฏในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์มานานหลายศตวรรษแล้ว

บทที่ 3 “ดนตรีบำบัดในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ 1 ซามูเอล 16:23” เริ่มด้วยการศึกษาการใช้ดนตรีในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ มีการใช้ดนตรีในชีวิตประจำวันของชนชาติอิสราเอลมากมาย และการใช้ดนตรีเพื่อนมัสการสรรเสริญพระเจ้า ได้ศึกษาเครื่องดนตรีประเภทต่างๆในสมัยของกษัตริย์ดาวิดผู้เห็นความสำคัญในการใช้ดนตรีเพื่อเป็นสื่อที่การแสดงการมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพระเจ้กับมนุษย์ ได้เรียนรู้ถึงความคิด ความเข้าใจของคนยิวเรื่องความเจ็บป่วยว่าสิ่งเหล่านี้เกิดมาจากพระเจ้า พวกเขามีวิธีป้องกันและรักษาโรค คือการปฏิบัติตัวตามกฎเกณฑ์ที่พระเจ้าประทานให้

การศึกษาถึงภูมิหลังชีวิตของซาอูลและดาวิด ทำให้มีความเข้าใจถึงสาเหตุความเจ็บป่วยของซาอูลว่าเกิดจากการไม่ยำเกรงและไม่วางใจในพระเจ้า รวมถึงการหันไปหาพระอื่นๆซึ่งไม่สามารถช่วยอะไรได้เลย การศึกษาภาษาต้นฉบับ คือ ภาษาฮีบรู เปรียบเทียบกับการแปลฉบับต่างๆ การสัมภาษณ์ผู้มีความรู้ในทางด้านศาสนศาสตร์ ด้านดนตรีคริสตจักร ด้านดนตรีบำบัด การช่วยให้มีความเข้าใจว่าพระเจ้าทรงฤทธานุภาพเหนือทุกสิ่ง พระองค์ทรงใช้ทุกเหตุการณ์เพื่อสำแดงถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์

บทที่ 4 “บทส่งท้าย” เป็นการสรุปความเข้าใจการใช้ดนตรีบำบัดตามวิธีการทั่วไป และวิธีการที่พระเจ้าทรงใช้ตามพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ รวมถึงข้อเสนอแนะในการประยุกต์ใช้ดนตรีสรรเสริญพระเจ้าในปัจจุบัน เพื่อให้คริสเตียนไทยได้เห็นความสำคัญของดนตรีที่ใช้สรรเสริญพระเจ้าในคริสตจักรมากขึ้น นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้เรียนรู้ว่าเสียงดนตรีนั้นเป็นสื่อความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์ คือ เสียงดนตรีมีอิทธิพลต่อมนุษย์ทุกคน เสียงดนตรีไม่เลือกผู้ฟัง เปรียบกับความรักของพระเจ้ก็ไม่ได้เลือกให้มนุษย์คนใดคนหนึ่งเท่านั้น แต่ทรงมอบให้แก่มนุษย์ทุกคน เสียงดนตรีมีอิทธิพลในการช่วยบำบัดรักษาจิตใจและอารมณ์ของมนุษย์ได้ ความรักของพระเจ้ก็สามารถรักษาโรคบาปของมนุษย์ได้โดยผ่านทางพระเยซูคริสต์ เสียงดนตรีสามารถเปลี่ยนแปลงคนอารมณ์ก้าวร้าว รุนแรง ให้มีจิตใจอ่อนโยนลงได้ ความรักของพระเจ้ก็สามารถเปลี่ยนแปลง

ชีวิตของมนุษย์ให้ดีขึ้นและสามารถรักคนที่ไม่น่ารักได้ เสียงดนตรีช่วยให้คนสิ้นหวังกลับมี
ความหวังขึ้นมาใหม่ได้ ความรักของพระเจ้าก็ให้ความหวังแก่ทุกคนที่เชื่อในพระองค์ คือ
ความหวังที่จะได้สรรเสริญพระองค์ในฟ้าสวรรค์ร่วมกัน เป็นต้น

PAYAP UNIVERSITY